

MONITOR

Na Rok Pański 1778.

Nro: I.

Dnia 3. Stycznia.

*Voluitur in sese duodenis mensibus Annus,
Perque vices, notis izque, reditque vis. Neorb.*

MÓwilo się w przeszło-rocznym Mo-
nitorze, przy zagaieniu tym pi-
smem peryodycznym pierwiastek ze-
szłego roku: o ustanowieniu, kształcie
czyli formie, y o poprawie Roku, tak
dawniejszey przez *Juliusza Ces.* iako też
późniejszey przez *Grzegorza XIII.* Pa-
pieża. W tego-rocznym tegoż rodzaju
piśmie, przy początkach takż Nowo-

A

zacze

) 2 (

zaczętego Roku, nie od rzeczy podobno będzie, powiedzieć cokolwiek o Miesiącach, z których dwunastu Rok każdy się składa: z kąd swe nazwiska zwłaszcza u Rzymian wzięły, y z iakich przyczyn niektóre z nich, dawniey wzięte, w późniejszyach czasach odmieniały &c. A że ta rzecz z istoty swoiey jest bardziey ciekawą iak pożyteczną, przeto nie tylko ciekawości, ale też y pożytkowi Czytelników chcąc razem dogodzić, zdało mi się, do każdego w namieniony sposób opisane go tu prozą miesiąca, przyłączyć poczworne Łacińskie *Joachima Kameryusza* wierszyki, z Polską onychże wersyą, w których ten Autor sposób pożyteczny zachowania zdrowia ludzkiego na każdy miesiąc krotko przepisuje. Lecz już do samey rzeczy czas przystąpić tym, iaki się tu ułożył, porządkiem. Pierwszy tedy zaczynający bieg roczny miesiąc, po Łacinie

I. JANUARIUS, à po Polsku *Styczeń* nazywa się, że się iakoby *styka* początkiem

tkiem swoim z końcem przeszłego miesiąca y roku. Rzymianie nadali mu nazwisko z przyczyny *Janusa* bożka, ktorego z podwoyną twarzą wyrażali, gdyż pierwszy dzień Stycznia, z iedney strony pogląda niby na rok przeszły, a z drugiey na zaczynający się. Zkąd *Macrobius* JANUSA byź bożkiem Roku stanowi, tenże mu tytuł y *Owidysz* przywłaszcza:

*Jane biceps, anni tacite labentis origo,
Solus de Superis, qui tua terga vides.*

To słowo *Januarius*, może się też ciągnie od słowa łacińskiego *ianua*, brama: gdyż ten miesiąc ze wfzech najpierwszy, iest iakoby bramą rok każdy otwierającą. Przydany on był do roku od *Numy Pompiliusza*, gdyż rok dawny od *Romulusa* ustanowiony, zaczynał się od Marca, pod czas porównania dnia z nocą wiosiennego. Dnia pierwszego tego miesiąca, rzemieślnicy u Rzymian, każdy w swoim kunszcie, roboty swoje rozpoczynali; iako też ludzie uczeni, pierwsze proby
dział

dział swoich wydawali, tey będąc myśli, że zaczynając rok od pracy y przemyślu, dalszy też onego ciąg, tymże do końca miał u nich zeyść sposobem,

(❁)

*Mensis amat tepido Jani decurrere victu,
Et refici grato saepe liquore iuber.
Vena tibi nullos exsudet secta cruores,
Sed calidâ fas est mergere corpus aquâ.*

(❁)

Styczeń ciepłą się strawą dla zdrowia ratunku
Poblać, y częstego zażyć radzi trunku.
Upuść krwi mieysca nie ma, żebyście wiedzieli,
Lecz wolno łaźni zażyć, lub w domu kąpieli.

II. FEBRUARIUS (*Luty*) ten takż miesiąc, iako y pierwszy, *Numa* przyrzucił do Kalendarza *Romulusa*, ktorego rok dziesięć tylko miesięcy w sobie zawierał. Był zaś tak rzeczonym od imienia *Februus*, Bożka oczyszczenia, ponieważ w tym miesiącu Lud Rzymski zwykł się był oczyszczać; czy też od imienia Junony *Februata*, ktorey święto obchodzono w tym miesiącu nazwane *Lupercalia*, pod czas ktorego *Luperci*, popi tak rzeczeni *Pana Licyskiego*,

skiego, niewiaſty oczyszczali ſwoim obrządkiem. Z razu ten mieſiąc był oſtatnim u Rzymian, Dziesięć-mężowie (*) potym poſtanowili go drugim. Za pierwſzey zaś uſtawy miał tylko dni 28. odtąd zaś, iak poprawa naſtąpiła Kalendarza przez *Juliusza Ces.* ma dni 29. w każdym roku przestępnym.

(3)

*Februa olus, volucresque cibus odère palustres,
Esseque inverificā febre rimenda solent.
Pharmaca tunc hauri, tunc scinde in polluce venam,
Et calido multum flumine membra fove.*

(3)

Jarzyna, praſtwo wodne, precz w Lutym od ſtołu, Febrą grożą w nim obie te rzeczy poſpołu. Lekarstw zażyć, z wielkiego palca nie zawadzi Krwie puścić, y w ciepłej ſię kąpać wody kadzi.

III. MARTIUS (*Marzec*) iakoby mieſiąc *Marsa*, ktoremu też był poświęcony. Od niego dawniey brał ſwoy początek rok od *Romulusa* uſtanowiony, który ſię ſynem bydź *Marsa* mienił. W tym mieſiącu, za ſwiadeństwem *Macrobiusza* y *Solina*, czyniono ofiary Bogini *Anna Perenna* rzeczoney, ażeby

anna-

(*) Decemviri, *Magistrat Rzymski.*

annare, perennareque (iako tenże mo-
wi) to iest trwać rok od roku, y żyć
dlugoletnie godziło się: Seymy takż
zagaiano: cła y myta za licytacyą w
arendę puszczano: Panie sługom swym
uczty sprawiały, iako Panowie tymże
w Grudniu, pod czas świąt *Saturno-
wych*, à *Dziewice Westalskie* ogień po-
święcony na nowo zapalały.

❁

Martius humores & terre & corporis auget,
Tunc ratio est puri magna tenenda cibi.
Dulcia tum prosunt acri condita sapore,
Pharmaca non prosunt, venam aperire necesse.

❁

Marzec humory w ziemi, niemniej w ciele mnoży,
Do potraw niech się czystych żołądek nałoży.
Z kwaskiem przyprawna słodycz, pożyteczna,
zdrowa.

Purgans sakodzi, krwi puścić, niech cię Bog
zachowa.

IV. APRILIS (*Kwiecień*) z rozrzą-
dzenia *Romulusa* drugi, rachuiąc od
Marca, roku dawnego miesiąc. Według
mniemania niektórych od *Wenery*, kto-
ra po grecku *Aphrodite* nazywa się, to
iakovy wziął nazwisko: innym zaś *ab*
aperiundo, od otwierania, niby *Aperilis*,
zda

zda się bydź raczey rzeczonym: gdyż wiosna w tym miesiącu ziemię otwiera, y wszystko kwitnąć zaczyna. Temu zdaniu y *Owidyusz* swoim przyświadcza :

Aprilem memorant ab aperto tempore dictum.

Miesiąc ten był pod opieką Bogini *Wenery*, ktorey dnia pierwszego Kwietnia ofiary z kwiecica y mirtow czyniono: na tymże dniu, Panny kadzidło *Fortunie Mężkicy* na ofiarę palily, y *Wenerę* serca nawracającą (*Venerem verticordiam*) błagały.

(✦)

*Frigore vim lenta revocat telluris Aprilis,
Tunc etiam est renuis perque forata curis.
Tunc intus sunt aucta magis, sanctque omnia plena,
Solvete se venter, vena aperire iubet.*

(✦)

Kwiecień ziemi moc wraca, gdy odwilża skrzeplą,
Pory ciała otwiera za swą porą ciepłą.
W ten czas y krwie obfitość y humorow rośnie,
Purgans więc y krwie upuść potrzebny przy
wiosnie.

V. MAIUS (*May*) od *Maj* corki *Atlasa*, à matki *Merkuryusza*, zdaniem niektorych tak rzeczony: czy też à *Majoribus*, to jest od Starznych y Przełożo-

łożonych, których radą nieustającą
rządziła się Rzplta, gdyż onym był za
świadcstwem *Makrobiusza* poświęcony;
ktoremu zdaniu y *Owidyusz* swoim
przyśpiewuie:

Hinc sua Majores tribuere vocabula Majo.

Są iednak, ktorzy go od Bogini *Maje-*
stas rzeczoney, mianowanym bydź
chcą: gdyż Kapłan *Wulkana*, pierwsze-
go dnia *Maia*, uroczyłym tey święto
Bogini zwykł był obchodzić obrzą-
dkiem.

*Omnia iam florent, iam formosissimus annus,
Jamque sibi cuncti mollius esse volunt.
Balnea tunc cole, tunc sit pharmaca sumere cura,
Tuncque tibi misso sanguine vena fluat.*

Już tu wszystko rozkwita: czas tak piękney chwili
Zażyć radzi roskoszy, zażyć krotofili.
W ten czas łaźnia y leki są pomocne zdrowiu,
Lancet do krwi pufczenia ma bydź pogotowiu.

Reszta w następującym Monitorze.

